

Božiji darovi uvek nalaze svoje mesto

Propovedano 22 – gog Decembra, 1963

u Jeffersonville

Dobro veče, prijatelji. Upravo sam ušao unutra, malo pre, i pomislio sam da bih mogao doći dole i svima vama poželeti “Srećan Božić.”

Nisam znao da ću imati ovu veliku privilegiju da vam govorim Reč Gospodnju. I tako Brat Nevil me je zamolio, imao sam nekoliko malih Božićnih tema koje sam koristio, jedan od njih u Feniksu i dole u Tusonu, na raznim mestima tamo okolo, bile su Božićne poruke. I pomislio sam, večeras, upravo ću ovde malo govoriti o nečemu što mi je Gospod nedavno poklonio, kada sam bio gore u Koloradu.

I mislio sam o nečemu za Božićno vreme, i imam ovde zapisano pet ili šest malih beležaka, Pismenih tekstova i ostalih stvari. Računam da Brat Nevil i ostali propovednici tako rade. Izgleda kao da vam nešto biva udodeljeno, i vi to zabeležite. Vi čekate onda još jedan trenutak, i zapisujete ponovo nešto. Ja to uvek beležim na bloku za pisanje. Onda kada nekada budem pozvan, pogledaću nazad na sve ovo i reći: “Šta je bilo, što mi je onda bilo udodeljeno?” To je tako, kada smo pozvani iznenada, znate.

Znate li vi, kada sam bio mlađji, moj um je bio pun, bez odugovlačenja mogao sam se direktno nečega prisetim.“ Smatram, pre deset dana sam bio na nekom određenom mestu. Tamo sam primio tekst. Ovde je taj tekst, i ovde on ide.”

Znate, od kako sam iza sebe ostavio nekoliko miljokaza, Brate Higginbotham, i prešao preko nekoliko reka, da to upravo ne dolazi više na takav način. Ja stižem malo dalje na putu. Ali, kao što je Brat Nevil rekao, malo pre, “Mi se približavamo, bliže Domu.”

Dobro je biti ponovo kod kuće. Dok smo se vraćali nazad, sneg je strahovito padao. I čuo sam za udese i ostale stvari, bilo je mnogo udesa na putu, i neki ljudi su poginuli. I upravo kad pomislim koliko stotina njih će izgubiti svoj život sada, od večeras do vremena kada se završi proslava Nove Godine, koliko će Amerikanaca umreti! I znate, neki od nas mogu biti baš ovde, među njima večeras. I to upravo zavisi, sada, od našeg stanja pred Bogom. To je jedna tužna nacija, ovaj Brat je rekao, tuga se nalazi svuda. I naša zastava visi, trideset dana, na pola koplja, sve zbog greha i ljudi, koji ne prihvataju Božiji put u svemu.

I ako se mi u potpunosti ne slažemo sa nekom osobom, zašto onda mi ne možemo da uradimo na jedan bratski način? Vidite, ako je Hristos u srcu, onda nije važno koliko se vi ne slažete sa nekim čovekom, vi prema njemu još uvek imate ljubavi i poštovanja. Ja se ne slažem sa mnogim ljudima, mnogo puta mi se to dešava. Ali ipak, ja nikada nisam video nekoga sa kojim se nisam

slagao, da sam ikada o njemu pomislio nešto drugo, nego da položim svoju ruku na njega i da mu kažem "moj brate", da pokušam da mu pomognem na najbolji mogući način. Ja se sa njime ne slažem, zato što mislim da se možda ne slažem sa njime po pitanju onoga što on veruje, zato što ja možda ne verujem onako kako on veruje, i tako dalje, ja bih zatim mogao izneti svoje stanovište njemu isto i on meni, i zaključno postavljamo ih zajedno, kroz to dolazimo i vidimo, kakav iznos iz toga dolazi. Kod jednog takvog neslaganja ne bi trebalo nikada da dođe da budnemo ljuti, i da jedni druge povredimo, ili želimo da uništimo, ili takvo nešto čudno. Mi bi smo uvek trebali da pokušavamo da gradimo.

Mi ovde imamo hladno vreme, ko je ovuda prolazi, zar ne? Bilo je 22 kada sam Tuson napustio. Posle zalaska sunca, postalo je mračno, još uvek je bilo 20. Tako, onda kada sam ovde došao, ja sam pravo počeo da drhtim, znate. Ceo put je prekriven snegom, i temperatura je ispod nule, i svuda je led i ostalo, ponovo sam morao da se sa time s uočim. Toliko je čudno kako se za tako kratko vreme možete aklimatizovati. I od kada sam vas napustio, jedva da sam imao prilike da se uskladim. Imao sam male nevolje sa sinusima u ovoj klimi ovde, kada sam postao malo stariji. I ja sam ovde bio rođen i tu sam odrastao. Ali, vidite, kada ste mladi, vi imate nešto što možete odbaciti; ali kada ostarite, zašto, vi počinjete da shvatate da više nije tamo. To je po običaju bilo tako, i zatim nije više tako. Nešto se dogodilo, i vi ne možete više da odbijete, kako je bilo moguće, još kad ste bili mladi. Ja sam takođe utvrdio, da topla klima jednom starom čoveku može malo pomoći.

Sećam se kada sam dolazio dole preko auto puta, kao dete od sedam, osam, deset, dvanaest, četrnaest godina bio, nisam imao na sebi cipela, i s cipelama za tenis, i to je donelo osam ili deset stepeni ispod nule, i imao sam cipele za tenis sa palcima koji su virili iz njih. I sada to nije bilo kao hodati dole, kao što se hoda ulicom ovde, već probijati se kroz dubok sneg. Tu nije bilo automobila koji su išli dole, možda bi se tamo za trenutak pojavio teretni kamion. Sećam se jednog jutra kada sam išao tamo dole auto putem sa malim kaputom na sebi, bez košulje, i kaput se obesio ovako, ne više nego ovaj moj kaput, koji imam sada na sebi; tako moker dodirujući moja kolena. Ja bih otišao pravo dalje unutra i ne bih obraćao pažnju na to. Vidite, jedva da sam se prehladio. Ali to je bilo od prilike pre četrdeset i pet godina. Tako, tu je bilo mnogo slabljenja, mnogo predjenih milja, koje je pokazivao sat za kilometražu, znate, tako mi upravo više ne možemo te stvari više ovako da ih podnesemo, onako kako smo imali običaj.

Video sam Brata Capsa kako je podigao svoju glavu. Ti si suviše mlad da o tome sada razmišljaš. Ali čekaj dok ne dodješ gore do mesta gde smo Brat Nevil i ja, onda ćeš misliti mnogo drugačije. Starost dovodi do slabosti organizma.

Dakle, mi smo imali velika vremena u Gospodu. Gospod nas je strahovito blagoslovio, i ja sam zato toliko zahvalan. Ja sam se natrag vratio. I razmišljam, sledeće Nedelje, ako je volja Gospodnja, želim, ako Brat Nevil ne mari, da držim službu, bar u Nedelju ujutru i možda u Nedelju uveče, službu isceljenja za Nedelju uveče. U Nedelju ujutru imam jednu važnu poruku, ako je volja Gospodnja, da vam je donesem. Ja još nisam razmišljao nešto više nego što je to zapisano u mom tekstu, nema konteksta za to, zato što sam ja bez, znate, bilo kakvog otkrivenja od Gospoda, ali samo imam to u sebi. Želim da izrazim nešto u nedelju, što mislim da će malo pomoći duž ovih puteva.

Ja sada treba da idem u polje, i skoro svaki dan mi je rezervisan za neko drugo mesto. Mislim da mi je Bili govorio, medju ovim beleškama sa puta, da imam dva ili tri dana slobodna, kada bih mogao doći kući u Aprilu pošto napustim ovo mesto, i vratim se nazad u Tuson, i onda će to od prilike srediti to sve. I onda dalje do sledećeg Oktobra, kada se ponovo vratim ovamo nazad sa preookeanskog putovanja.

Sada, ima još tri dana do Božića. U Utorak je Badnje veče. Nije li užasno videti, da se ovaj veliki praznik, kojem se mi približavamo, približio na način, na koji se približio? U takvoj jednoj žalosnoj stvari, takvoj glupoj stvari, pomisliti da zečevi, i mitos koji se zove Deda Mraz i sve ove stvari, su oduzeli pravu vrednost Božiću.

Sada, mi ne znamo, i ja zaista ne verujem – upravo sam ovamo vozio, moja žena je ostala, dolazeći dole putem, i slušao sam jednoga astronoma. Oni su upravo pali na ideju koju mi je astronom rekao pre mnogo, mnogo godina, kada sam upravo bio lovočuvar ovde u Indijani. Oni su mi rekli kako su se ove zvezde okupile zajedno, baš kao što je to uradio ovaj prvi astronom. I to je formiralo, kako su oni rekli da je to prirodna stvar koja se događa svakih, verujem da je on rekao večeras, svakih osam stotina godina, ili nešto tako. I to ponovo reformiše sebe. Saturn i Jupiter, i (zaboravio sam) – Mars ne, to nije tačno. To su neke od zvezda, kako se one ubrzavaju, kada one ukrštaju svoje orbite u svom kretanju kada se to posmatra sa zemlje i ovaj astronaut je večeras pokušavao da nam kaže da je to ustvari bila prirodna stvar. Ja ne prihvatam to. Ja verujem da je to bila nadprirodna stvar, koju je Bog uradio. Stvari koje se tiču Boga su nadprirodne. On je Nadprirodan.

I pogledao sam dole i znao da ovo gleda sada nazad u April, ako je Gospod voljan da do tada budem živ, imaću pedeset i pet godina. Vidite? I znam, gledajući nazad na moj život, pitam se kada se to dogodilo. Od tih prvih malih Božića, kada smo vešali male loptice napravljene od čarapa, želeći da tako dobijamo pomorandže, dva ili tri komada oguljenih bombona, i to je za nas bio veliki Božić. Ali, znate, deca, ona gledaju da dobiju te darove. Mi nalazimo da je Božić uglavnom za decu, oni u sadašnje

vreme traže to. To je dato deci. Ali bi to zaista trebalo da bude za roditelje, da pouče njihovu decu, šta zaista Božić znači.

Ja apsolutno ne verujem, da bi Hristos mogao biti rođen dvadeset i petog Decembra, jer u tome vremenu u Judeji, je tamo tada hladnije nego što je to ovde sada. Vidite? O, i kako bi pastiri mogli čuvati svoja stada preko noći, i onda prebrojavanje? Marija koja je trebala da dodje toliko daleko, dole do Vitlejema u Judeju, preko Jerusalima radi popisa. Ja mislim, da su oni došli iz Nazareta. Ja bih to jedva mogao verovati, kako bi to moglo biti uradjeno. To ne bi moglo biti uradjeno, ali ja verujem da je Hristos bio rođen u proleće, zato što je On na svaki način bio jedno jagnje. Vidite? I pazite, On je bio rođen u jednoj staji, ne u jednoj kući.

I kada su Njega oni povelili na krst sa ostalima, koliko mi znamo, uopšte nije rečeno da je On vodio njih, već da su oni vodili Njega. Da li ste ikada znali nešto o tome, da jagnje ili ovca treba da budu vodjeni na klanje?

Ono ne ide na klanje, već vi treba da ga odvedete tamo. I obično je jedan jarac, taj koji vodi ovce. Oni imaju jarca u torovima za ubijanje. I jarac će ići ovim putem, dok ne dodje gore, kada ovca krene stazom da bude ubijena; i onda će jarac skočiti napolje. Ali kada tamo dodje vreme da oni ubiju jarca, on zaista diže veliku buku (on treba da udje unutra), zato što ga vi ne biste mogli optužiti. Ali tu se radi, o tome kako ovca treba da bude vodjena. On je vodjen na klanje. Oni su Njega vodili. On je bio jedno Jagnje. I ja verujem, na tom načinu, se sve skupa s prirodom u potpunosti slaže, jagnjad su rođena u Martu, Aprilu, odprilike negde u tom vremenu, ali ne posle Maja. Ja ne verujem da je to bilo nešto pre Marta ili nešto posle Maja, negde oko tog vremena.

Ali kada je crkva, Hrišćanstvo, bilo venčano u Romanizam, to je bilo na Nikejskom Koncilu, kada je Rimski nacija prihvatila Hrišćanstvo i stvorila ono, što oni zovu univerzalna religija koja treba da bude njihovo Hrišćanstvo. Oni su stvorili univerzalnu religiju, i oni su proslavljali idole, i imali su boga sunca.

I odmah sada, od 21. - 25., sunce skoro stoji u svojoj istoj putanji dok se kreće. Kako vi to zovete. Mislio sam da sam znao to, ali ne mogu o tome, u momentu da razmišljam. Kada sunce - ono dobija toliko vremena i toliko vremena gubi, do 21. Decembra. Između 21 i 25 Decembra. O, zaboravio sam, kako oni to zovu. (Neko više: „pomračenje sunca.”) Ne, jedno pomračenje sunca nastaje, kaka mesec sunce prekrije. O, skoro mi leži na jeziku, ali baš sada ne mogu, u ovome momentu kazati. Medjutim, to je ta mirna pozicija sunca, koju Rimljani zovu (to je kada je krug krenuo dalje), to je bilo nazvano *rođen dan boga sunca*. Od tog vremena događaju se njihove praznične igre. Oni slave od 21. - 25. Decembra.

Tako onda, oni su preoblikovali, i Rim, je uneo u Hrišćanstvo, onda su oni rekli, “Mi ćemo uzeti istu proslavu, i napraviti od toga *rođendan Si-*

na Božijeg. “Vidite? Bog sunca, Jupiterov rodjendan, onda rodjendan Sina Božijeg, dvadeset i peti Decembar.

Ali kakvu to razliku čini? Vidite, danas, čak i ako su oni to slavili u Julu ili Avgustu, ili bilo kada, pri tome se radi, o posvećenju, i sećanja, da nam je Bog dao nadu, koju imamo u nama. I sada, vi kažete, “Dakle, ostali svi imaju Deda Mraza, i tako slave. Mi bi smo takodje mogli da učestvujemo?” **Ne, ne, gospodine! Ne, ovo za nas nije paganska proslava, ovo je sveti čas. Da nije bilo Božića, ne bi bilo uskrснуća. Da nije bilo Božića; ne bi bilo ljubavi, ne bi bilo mira, ne bi bilo ubuduće za vernika; ako ne bi bilo Božića.**

I sada, vi kažete, “Dakle, šta je s ostatkom sveta?” oni upravo...” Dakle, vidite, svetlo munje, na crnom oblačnom nebu, pokazuje, da u vremenu tame može biti svetla. Ovo svetlo to dokazuje večeras, da može biti svetla u vremenu tame. I kada svetlo najjače sija? U tami. Ako upalite u sobi ta svetla, preko dana, dok sunčevi zraci ulaze u sobu, vi jedva da možete primetiti da su ta svetla upaljena. Ali samo jedno malo, sićušno svetlo će zasijati zaista sjajno u vremenu tame. **I upravo sada je tama, kada bi svaki Hrišćanin, trebao, da poda svedočanstvo nade, koja je u njemu, o Isusu Hristu Sinu Božijem;** ne neko dete Hristos, koji je rođen tamo nazad, znate, ili neka vrsta upaljenog drveta koje je išlo dole kroz šumu jedne noći, neka nestvarna priča bez dna. Ali mi čvrsto verujemo u obećanu Božiju Reč o dolazećem Mesiji, i On je rođen na Božićni dan, pre skoro dve hiljade godina. Mi verujemo.

Tako, večeras ćemo pričati malo na drugačiji način. Verujem da je vaš pastor već govorio, i verovatno će govoriti ponovo u Sredu uveče, zato što znam, da je on ostavio nazad neki tekst ili nešto tako, da bi mi dao ovu platformu večeras. I ja želim, da je on donese, želim da ga rado slušam.

Ali sada, upravo pre nego što ovo uradimo, pognimo samo naše glave ponovo radi malo molitve:

Nebeski Oče, ovaj veliki posvećeni trenutak, kada razmišljamo o velikim, različitim stvarima ovde u Pismu, svuda gde idemo nazad u Stari Zavet, govori se o tom danu, kada će Bog poslati Svog Sina. Kako su ti proroci, tamo nazad, njihovo vreme postavili na raspolaganju, da bi stime, njima bilo udodeljeno proročanstvo Božije Reči. I oni su u njihovim danima prorokovali i predskazali stvari koje će se dogoditi, i mi vidimo, da se sve to srelo tamo u Vetlejemu te noći. Jer Bogu tako omilje svet da je i sina Svojega jednorodnoga dao. Mi Ti se zahvaljujemo zato.

I sada, Gospode, večeras mi doloazimo u mir, da ovde govorimo o Tvojoj Reči; i Ona je toliko sveta, Gospode, što je razlog zbog kojeg želimo da prvo govorimo Tebi. I molimo da Ti otvoriš naše razumevanje, za Tvoju Reč. U Isusovo Ime to molimo. Amen.

Sada ja želim da čitam, ovde iz Pisma, upravo regularnu Hrišćansku

priču, u Biblijskom tekstu nadjenom u 2-goj glavi Mateja; i dok listate da nadjete tekst, Jovan 3: 16.

Govorio sam prošle noći gore u Feniksu. Vi ljudi ovde koji radite na snimanju traka, koji slušate trake. Želim da slušate ovu jednu: *Zašto je Isus, trebao da dodje u Vitlejem*. Zašto je On to trebao da uradi? I ti simboli tamo koji se odnose na Davida, ležeći i čekajući na planini, gledajući dole i videći garnizon Filistejske Armije. I uporedio sam to tačno sa današnjim vremenom, da ustanovim šta znači Vitlejem.

I Hristus je naš Vitlejem, i mogao bih dokazati da je svaki čovek koji je rođen od Boga rođen u Vitlejemu, zato što je Hristos Vitlejem. I to je ono što je On bio, **Hleb Života**. I Beth, V-i-t-l znači “kuća”, E-l je “Bog,” i *l-e-h-e-m* je Lehem što znači “Hleb,” čineći “Kuću Božijeg Hleba.” I Isus Hristos je bio “Kuća Božijeg Hleba,” Hleb Večnog Života. I svaki čovek koji je rođen u Hristu, je rođen u *Vitlejemu*, “Kući Božijeg Hleba.” I kako su se savezi tih crkava danas garnizonirali, kao Filistejci, da bi udaljili ljude od toga.

I kako su oni smeli ljudi, znajući da je David bio pomazan i da je trebao, da jednog dana postane kralj. On je tada bio veoma nepopularan, zato što je on među svojim narodom bio izgnanik. Ali jednog dana je došao njegov poziv. Bili su s njime hrabri ljudi. I upamtite, ti ljudi su bili Neznabožci, skoro svaki od njih su bili Neznabožci, veoma divan tip za današnje vreme. I jedan čovek je bio toliko hrabar, on je ubio osam stotina ljudi sa svojim kopljem, sam, u jednom danu. Drugi je stajao u polju sočiva, i tu je došla armija, trupe. I svi oni su pobegli, i on je stao tamo i ubijao ljude dok mu ruke nisu osetile zamor. I onda jedan drugi, kako je on skočio u jamu i ubio lava u snežnom danu, jednoruk. I jedan Egipćanin sa dugim kopljem je pojurio za njim, i on je uzeo štap i izbio mu ovo koplje iz ruke, uzeo to koplje i sam ubio Egipćanina, i ubio je tri stotine oficira.

Bili su veliki ljudi! David vičući, “Ako bih samo još jednom mogao da se napijem iz tog izvora!”, gde je imao da poji svoje ovce; kada je izašao napolje sa ovcama ujutru iz tora, one bi želele da piju vode. I ti ljudi su povukli svoje mačeve i borili se sa kolonom ljudi dugačkom petnaest milja, i doneli nazad ovu vodu.

I David je rekao, “Ne daj Bože da bih to učinio, i ne htje piti vodu.” I on je prolio tu vodu na tlo kao žrtvu pred Gospodom. Kakav divan tip iste stvari, večeras iz Jov. 3 : 16:

... Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jednorodnoga dao,...

I šta je Hristos uradio? Život kojeg je On imao, da živi Večno, On ga je prolio na zemlju iz Svojih vena, Njegovog prirodnog života, na zemlju kao žrtvu za greh radi nas prolio. I kako danas ima među Neznabožcima, ljudi sa ugledom, ljudi, veliki ljudi, uzimajući mač, stojeći tamo i krčeći sebi put tuda, da bi dobili svežu pijaću vodu za Hrista našeg Davida, što je

danas veoma nepopularno. Ali naš David, koji, kako znamo, dolazi u sili, On će pregaziti svaku naciju Svojim nogama ovako, i vladati nad njima sa gvozdenom palicom. I tamo zaista hrabri ljudi, stoje u Božjoj Reči, i sekući od jedne strane do druge bez straha, zato što mi znamo da On dolazi u sili.

Čitajmo sada, iz Mateja, 2 – ga glava:

A kad se rodi Isus u Vitlejemu Judejskome, za vremena cara Iruda, a to dodju mudraci od istoka u Jeruzalem, i kažu:

Gdje je car Judejski što se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku, i došli smo da mu se poklonimo.

Kad to čuje car Irod, uplaši se, i sav Jeruzalem s njim.

I sabravši sve glavare svećeničke i književnike narodne, pitaše ih: gdje će se roditi Hristos?

A oni mu rekoše: u Vitlejemu Judejskome; jer je tako prorok napisao:

I ti Vitlejeme, zemljo Judina! ni po čem nijesi najmanji u državi Judinoj; jer će iz tebe izići čelovodja koji će pasti narod moj Izraela.

Onda Irod tajno dozva mudrace, i ispitivaše ih kad se pojavila zvijezda.

I poslavši ih u Vitlejem, reče: idite i raspitajte dobro za dijete, pa kad ga nadjete, javite mi, da idem da mu se poklonim.

I oni saslušavši cara, podjoše; a to i zvijezda koju su vidjeli na istoku, idjaše pred njima dok ne dodje i stade odozgo gdje bješe djete.

A kad vidješe zvijezdu gdje je stala, obradovaše se veoma velikom radošću.

I ušavši u kuću, vidješe dijete s Marijom materom njegovom, i padoše i pokloniše mu se; pa otvoriše dare svoje i darivaše ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom.

I primivši u snu zapovijest da se ne vraćaju k Irodu, drugijem putem otidoše u svoju zemlju.

Veoma je neobično ovde kako Bog, na najblaži način govori. Bog govori ljudima kroz snove. Ja to verujem. Ali neobično je kako je Bog u ovom slučaju koristio sekundarni način.

Sada, san, ako je ispravno protumačen, je isto što i vizija; ako je to san bio, koji je pravo protumačen. Bog je koristio to u Starom Zavetu i dole kroz doba, i On je obećao da će u poslednjim danima koristiti to ponovo. Sada, ljudi mogu da se prejedu i tako dalje i onda imaju noćne more, ali to nisu stvarni, duhovni snovi, i nemojte dodavati kada ih čujete ili čitate. I neki od njih mogu izgledati u redu; ali ipak postoje pravi, duhovni snovi. I mi ovde u šatoru znamo da Bog daje ljudima snove i oni su protumačeni, i oni se dogode, i oni su stvarni. Ali to je sekundarni način na koji se to čini. Vidite?

Sada, razlog što je to onda uradjeno, je taj, što tamo u to vreme nije bilo proroka da tumači snove. Vidite? Nije bilo proroka koji bi tumačio snove,

kao što su to bili Josip i Daniel iz starih vremena. Oni nisu imali proroka četiri stotine godina, i Bog je koristio snove za dobrobit Svog vlastitog Deteta. On je to radio.

On je govorio Josipu, gde je on bio jedan, “pošten čovek, ne želeći da je načini javnim primerom, mislio je da je tajno odpusti.” Nema sumnje, da mu je ona rekla o poseti Gabriela i tako dalje, i šta je on rekao; ali kada je video da ona treba da bude majka, to je bilo suviše neobično. Znae, to je bilo nešto drugačije. I znate, tako je to danas. Bog čini stvari na neobičan način, i to je toliko neobično da čak poštteni ljudi, to ne mogu videti.

Josip nije mogao razumeti to, to je bilo suviše neobično. On je bio jedan dobar čovek, u njemu nije bilo ničega lošeg. On je bio jedan dobar čovek, častan čovek, ali to je bilo toliko neobično. Vidite, Josip je verovatno bio star četrdeset i pet godina, nešto tako, oni tvrde, kada se zaručio sa Marijom. Ali ovde mi nalazimo nešto, što se nikada nije dogodilo: jedna djevojka se zaposila za ovog čoveka i našlo se da je trebala majka da postane! I to je bilo toliko neobično, da je Josip hteo da je otpusti. Ali baš u tom kritičnom trenutku, Bog je poslao Svog Andjela, i pojavio mu se u jednom snu i rekao, “Ne boj se uzeti Marije žene svoje; jer ono što se u njoj začelo od Duha je Svetoga.”

Kakvu je nanovo rođenu veru Josip morao imati, kada je ustao odatle! Vidite, on uopšte nije imao potrebu za bilo kakvim tumačenjem, san nije bio u simbolu. To je bilo sasvim jasno, “Nemoj se plašiti da uzmeš Mariju za ženu, jer dete što je u njoj, začeto je od Duha Svetoga.” Tu nije bilo proroka koji bi dao tumačenje, tako to je trebalo da dodje direktno, pravo, kao ono što je došlo Josipu od Boga. Bog je izabrao taj sekundarni način. Kakvu nam to pouku daje baš ovde, pre nego što predemo, na naš tekst? Ovde je ono što nas to uči: da Bog može da upotrebi svaku sposobnost našeg bića ako je to podređeno Njemu. On može koristiti naš um, naše snove, našu podsvest, našu svesnost, naš jezik, naše pesme, naše oči. Sve što mi imamo može biti iskorišćeno od Boga, ako je to podređeno Bogu, vidite, sve, ako ste vi podređeni Bogu. On će koristiti svaki izlaz i svaki deo vas, On će to koristiti. Nije važno šta je to, On će koristiti to, ako je to posvećeno Njegovoj svrsi i pozivu.

Sada, večeras ćemo govoriti o *darovima*. I ja želim da ovome dam naslov – Napisao sam, ukratko sam zabeležio nešto ovde, kada je Brat Nevil bio gore: »Božiji darovi uvek nalaze Svoje mesto«. Božiji darovi su uvek odbačeni, ali oni nalaze svoje mesto, kada dodje za to vreme.

Sada, gledajte, darovi koji su ovi mudri ljudi doneli k Njemu. Danas mi nalazimo da mi trampimo darove. Svi treba da dobiju dar, i da pokušaju da izračunaju ono što će sledeći prijatelj da mu da, tako da mu on može dati nešto što je uporedivo. I ako to nije dobro u Novoj Godini, on oseća da treba da to sredi. I svaki od njih studira i brine se i hoda po trgovinama,

milioni se pitaju, kako će oni da prodju. Oni daju toliko mnogo ovom *jednom* i tom, kada je sve to pogrešno. Da li uopšte tu ima bilo kakve veze s Božićem ovih dana?

Postoji samo jedan dar, koji vi možete dati, i to ste vi sami. Dajte sebe Bogu, zato što vam je Bog već dao Svoj Dar. Sada, postoji samo jedna stvar koju vi dugujete Bogu: to ste vi sami Njemu.

Sada, mnogo puta se u Bibliji nalaze imena. Mi danas to više ne primećujemo. Vi ste me često čuli kako prezirem ovo ime, kada ljudi svoju decu zovu "*Ricky*." Sada, *Ricky* je jedno strašno ime! Vidite? I vi ih ne smete tako zvati. Ako vi imate jedno dete, koje se zove *Ricky*, onda ga promenite po svaku cenu u jedno drugo ime. *Ricky*, ili *Elvis*, ili nešto tako. *Ricky* znači "jedan pacov". Vidite? I kako vi zovete neku osobu, to izražava sebe. Mala dama, prošlog dana, je imala jednog malog dečaka tamo napolju zvanog "*Rick*" i njegovo ime je *Ricky*, Džems *Ricky*. I zato što je to bilo toliko popularno (*Ricky*), oni su ga zvali "*Rick*". Rekao sam, "Promenite to ime!"

Zapazio sam da neki ljudi sede baš ovde sada i koji imaju malog unuka, i njegovo ime je – jedan mali dečak je najsladji, dragi mali prijatelj; i drugi je *Ricky*, i to je ono što on jeste. Vi ga samo pogledajte, njegova priroda je upravo takva. Rekao sam njegovoj babi i dedi, ili nekome, "Recite mami da promeni ime tog dečaka, upravo promenite to ime i gledajte šta se tada događa detetu." **Vidite, vi ljudi ne želite da verujete to.** Mi mislimo da smo živleli suviše dugo za to.

Ako tamo nema ničega u imenu, onda zašto budući da je Jakov bio nazivan Jakov, što znači "prevarant, varalica," to je ono što je on bio? Ali kada se on rvaao sa Gospodom celu noć, zašto je Gospod promenio njegovo ime, kada je bio od prilike šezdeset godina star? On je promenio njegovo ime od »Jakov« u *Izrael*, "jedan Knez pred Bogom," i to je ono što je on postao.

Zašto je Avram trebao da bude nazvan "Avraam" pre nego što je beba mogla biti rođena? Zašto je Saraja nazvana "Sara" pre nego što je beba mogla biti rođena?

Zašto je Pavle promenio svoje ime? Njegovo ime je bilo Savle, ali kada je sreo Isusa, on je promenio svoje ime od Svale u "*Pavle*."

I ime Simon je bilo promenjeno od Simon u *Petar*, što znači "mali kamen". I sva njihova imena su bila izmenjena, zato što je ono kako se vi zovete značajno. Kada vi govorite nešto – ja ne želim da udjem u to zato što to dolazi sledeće nedelje uveče (vidite?), o unifikaciji reči. Ali sada, mi nalazimo da su ove stvari toliko istinite.

Sada, gledajte šta radi Bog! Kakva je to neobična stvar, večeras videti da su ti ljudi, značajni, učeni ljudi, veliki ljudi došli dole sa Istoka, što je iz Babilona, ili iz Indije. I oni nisu došli tamo u jednoj noći, gde su jedne

noći pošli i stigli tamo sledeće. Oni su od prilike dve godine putovali tamo. Oni nikada nisu došli do male bebe u jaslama. Oni su došli mladom detetu, mladom detetu. I Irod je ubio svu malu decu, do dve godine. Jer je on znao, da nije bilo jedno novo rođeno dete bilo, zbog toga je dopustio da se sva mala deca pobiju. Tako da bi mogao biti siguran da je On među njima bio, (Mat.2, 16-18). On je postavio vreme, jer on nije želeo da sve pobije. Zato što su oni za njega bili više kao robovi. On je želeo da bude siguran, da je On među njima bio, tako on je rekao, “Dete će biti od prilike dve godine staro. Tako, svu decu mladju od dve godine, pobijte.” Vidite?

I tada se zbi što je kazao prorok :“Glas u Rami ču se, plač; i ridanje, i jaukanje mnogo: Rahila plače za svojom djecom, i ne će da se utješi, jer ih nema.”

Sada, jeste li приметili da su ti mudraci, veliki ljudi, bili gore u Babilonu i oni su videli Njegovu Zvezdu. Oni su rekli, “Videli smo Njegovu Zvezdu na Istoku, i došli da se Njemu poklone. Gde su videli Zvezdu, kako ide na Zapad. Zato što je Indija na istoku, Severoistočno od Palestine. I oni su došli pravo dole kroz reku Tigar i prešli preko polja pravo dalje unutra, došli dole u Vitlejem gde su pronašli bebu. I, sećate se, Josip i njegova familija nikada nisu napustili to mesto; oni su zatim otišli u Nazaret, i gde je dete odraslo. Sada, mi ovde vidimo, da su ti ljudi, budući astronomi koji su proučavali zvezde, i videći ta misteriozna svetla, kako se tamo približavaju, znali su da se tamo nešto dešava; oni su znali da Mesija, Vladar Neba i zemlje, treba da bude rođen. I oni su došli, znajući da će Božanstvo biti priloženo, useljeno u jedno ljudsko biće. Jer mi to vidimo, iz njihovog svedočanstva. Znao, vaš život govori toliko glasnije od vaših reči; nije važno šta vi kažete, ljudi vas znaju po onome što vi jeste. I gledajte ove ljude, te Mudrace, gledajte darove koje su Mu oni poklonili, identifikujući tako ono što su oni mislili da On jeste. Oni su mu doneli zlato, tamjan, i miro. I gledajte u te simbole.

O čemu ja želim sada da vam govorim, je ono šta ti simboli znače. Sada, imam zapisane neke Biblijske tekstove, koje ćemo mi čitati za samo jedan monent, po volji Gospodnjoj.

Sada: zlato, tamjan, i mirnom.

Sada, **zlato** u Bibliji, kako dokazuje Hrista, zato što zlato govori u Bibliji o Božanstvu. *Zlato* znači “Božanstvo.” Mi ćemo ući u to za trenutak. Tamjan govori o “bogosluzenju.” I *Smirna* je “smrt.” *Bog - Božanstvo, u službi da umre!* I to je ono što je On bio. Same stvari koje su oni doneli su idnetifikovale ono što su oni mislili da On jeste.

I ja kažem to nama danas, “Stvari koje mi donosimo Njemu, identifikuju šta mi mislimo o Njemu.” Razumete šta mislim? Vidite? Ako verujete to sa svim svojim srcem, svaku reč toga, vi ćete identifikovati to, dajući tome sve što imate. Vidite? Ali ako vi verujete da je to dobro mesto da se

udružite sa boljim ljudima oko crkve, i takve stvari, to je upravo otprilike ono što ćete vi dati (upravo nekoliko socijalnih časova sa nekom od slušateljstva ili nešto tako). **Ali ako vi zaista verujete to, svim svojim srcem, onda vi dajete tome sve što je u vama. Vidite? I to s dokazivanjem, da vi istinski verujete u Poruku, da vi verujete da je to istina.**

Tamo mnogi ljudi kažu, "Ja mogu mnogo verovati *dovde*. Ja mogu verovati *tako*." Učenici – verujem poslednji put ovde, govorio sam o tome: *Vernici, Takozvani vernici, i Nevernici*. Zar nije bio to to? Nisam li ja govorio o tome ovde? I o svakoj osobi, kakva je njihova kategorija? Vidite, dolazi do mesta, gde oni mogu uzeti mnogo od toga, i ne mogu uzeti ostatak.

Sada, kako su ovi darovi pasovali Hristovom putovanju na zemlji, bebi koja je rođena ovde na zemlji. I ti darovi koje su Njemu mudraci doneli, su tačno pasovali Njegovom zadatku koji je dobio do Boga i Njegovom životnom putovanju na zemlji.

Sada, prva stvar se odnosi na Boga. Ovo je bio Bog, Isus je bio Bog u obliku jednog čoveka. To je još danas ljudima teško da shvate, da je On bio Bog. To je ono što je On bio. On nije bio ništa manje nego Bog. On je bio Bog manifestovan u telu. On je bio Tvorac u Svojoj Vlastitoj kreaciji. Da, On je bio Tvorac u Njegovoj kreaciji, kreacijom, za kreaciju. On je bio Tvorac u Njegovoj kreaciji, Njegovom kreacijom, za Njegovu kreaciju. Sve to se uvija pravo nazad u Boga, cela stvar. Zar ne vidite? Punina Boga! On je bio Tvorac, isto kao što je On bio Bog. I On je bio jedno Biće na zemlji, Biće vremena, što znači da je On morao imati početak, zato je On Sam stvorio jedno telo, u kojem bi On živeo. Bog, Sam, je stvorio jedno telo za Sebe (vidite?), da bi On sa tim stvorenjem mogao spasiti izgubljena stvorenja koja je On stvorio.

Nema ničega, što čovek može sasvim da poništiti, nema ni jedne takve stvari. Vi ne možete uraditi bilo šta, što kompletno može uništiti nešto. Vi bi ste mogli uzeti komad papira i zapaliti ga, vi bi ste mogli zapaliti kuću, vi bi ste mogli zapaliti drvo; ali vi ga tada niste pretvorili u ništa. Ta toplota tamo unutra, ta vatra koja se raspaljuje, je samo hemijsko razlaganje. Te materije se vraćaju nazad u ono što su bile na početku. One nisu prestale da postoje, ako ste spalili komad drveta. Da smo mi živeli u Večnosti kao Bog, i te hemikalije iz tog drveta i te vatre su se vratile nazad u svoje originalno stanje, kakve su bile na početku, bilo šta da su bile, njihovo razlaganje u atome i tako dalje, i ako svet, recimo, je trebao da postoji milione godina, oni su mogli doći pravo nazad ponovo i postati drugo drvo, baš kao što je ono nekad bilo.

Vi materiju ne možete uništiti, zato što je to Izgovorena Božija Reč. Amen! O, i to me dovodi do toga da se osećam duhovno, sada. Vidite? Ono

što Bog kaže ostaje za uvek. Amen! Vidite, vi ne možete uništiti. Mi smo deo ove zemlje, i mi nikada ne možemo biti sasvim uništeni. Ne, gospodine. Duša će biti uništena, mi to uvidjamo, ali telo u kojem mi živimo ne može biti uništeno. Vidite?

Sada, zato, Bog je Sebi stvorio jedno telo. On je bio Tvorac, i stvorio je Svoje vlastito stvorenje, da bi sa ovim stvorenjem mogao spasiti one koji su izgubljeni u Njegovom stvaranju (to ste vi i ja, stvorenja vremena).

Njegova Reč pokazuje tačno da On i Njegova dela dokazuju da On nije bio ništa manje nego Tvorac. On je uzeo komad hleba i prelomio ga, i nastavio je da lomi taj komad hleba, i nahranio sa njime pet hiljada ljudi; i uzeo je sedam kotarica punih ostataka tog hleba, i svi tamo su bili kompletno siti hleba.

On je uzeo ribu i prelomio je. Sada uvidjamo da je On zaista stvorio ribu u početku. On je stvorio taj hleb u početku. On je uzeo tu ribu i prelomio je. Riba je bila živa, i onda je skuvana ili ispečena; i kad god je On od nje prelomio, bilo da je bila (skuvana ili ispržena), ona je ponovo narasla (istog minuta kada je On nju uzeo) i drugu skuvanu ili isprženu ribu. Nije li to divno? To pokazuje da je On bio ništa drugo nego Jehova. I da je On bio tvorac, koji je mogao uzeti Svoja vlastita stvorenja, i sa Svojim stvaranjima, izraziti ko je On bio. Haleluja! To je dokazalo da je On bio, ono što je On bio. On je bio Bog. To, Zlato, gde je taj dar za Njegovoga rođenja primio, Njega je pogodilo. On je bio Bog, postalo telo.

Ja bih mogao nešto da ispustim – (Medju nama nema stranaca večeras, predpostavljam)- na ovom molitvenom skupu. Ali dopustite mi da kažem nešto. Da li je Isus, kada je bio ovde - ? Sada, ovo je za razmišljanje, ne za istraživanje. Pazite (samo za razmišljanje), Isus je rekao u Jovanu 14: 12: “Koji veruje mene, dela koja ja tvorim i on tvoriti, veća će od ovijeh tvoriti : jer ja idem k ocu svojem.” Jeste li vi primetili? Pazite, sada, to je bio Sin Božiji koji je vernicima obećao, da će on činiti veća dela (u ovim poslednjim danima) nego što je On činio (Sveti Jovan, 14 –ta glava, 12 –ti stih). Jeli to tačno? Da li verijete da je Isus to rekao?

Pazite, kada je Isus stvorio taj hleb umnožavanjem, On je uzeo komad hleba, i stvorio hleb koji je već bio hleb. Kada je On stvorio ribu, on je uzeo ribu koja je prvo bila stvorena kao riba, i od nje stvorio drugu ribu. Jeli to tačno? On je uzeo vodu, koja je potencijalno trebala da postane vino, i od nje stvorio vino. Je li to tačno? Ali mi smo Ga videli medju nama, u tim poslednjim danima, kako u potpunosti stvara stvari, bez da tamo bilo šta stoji! Je li to tačno? Da stvori vevericu, tamo gde nema veverice. Je li to tačno! O, On jeste i ostaje Bog. On je upravo toliko Bog danas, kao što je bio onda i kao što je to uvek bio, ili će uvek biti. On je još uvek Bog, i zahteva od nas, da od srca verujemo. “ Veća dela od ovih, ćete činiti, bez da se bilo šta drži ili polomi. Izgovorite to, i biće tako.”

Pazite sada, mi nalazimo da je On Sebe identifikovao. Dela koja je On činio su dokazala, da je On bio Bog, pokazivala su da je On to bio. Jer je On rekao: "Ako ne tvorim djela Oca svojega ne verujte mi."

I zar Hrišćanin danas nije mogao reći: "Ako ne tvorim dela moga Spasitelja, ne verujete mi"? Vidite?

"Kao što Otac posla Mene, i ja šaljem vas." I ako mi činimo dela, dela stvaranja - Oca, koji je Njega poslao, onda je to Hristos - Tvorac, koji nas šalje, dela Hristova - tog Tvorca čini. Vidite? "Kao što je Otac poslao mene, tako ja šaljem vas. Ako ne tvorim djela Oca svojega, ne verujete Mi."

Onda, Hrišćanin danas treba da živi život, koji je Hristos živeo, ili imamo prava da kažemo: "Nije tako."

Pazite sada, Njegova dela su Njega potvrdila kao Tvorca. Njegova dela koja je činio su krunisala Njegovo životno svedočanstvo, da je On bio Tvorac; nema načina da se neko od toga udalji. Zato, kada su oni ponudili njihove zlatne darove, oni su sa tim darovima bili savršeno u saglasnosti sa Bogom. Kada su bili doneli Zlato kao poklon; Oni su Njemu poklonili Zlato, što je Njega identifikovalo kao Božanstvo. Uvek jedna kruna, jedna zlatna kruna, kao zlatna glava Kralja Navuhodonosora. Uvek, vidite, Božanstvo je predstavljeno zlatom.

Sada: **Tamjan**. Mi hoćemo da ovo brzo dobijemo. Tamjan je ponuda službe Jehovi. Sada, ako želite, zapišite ove Biblijske tekstove: 3 Moj. 2, 2 Moj. 16: 6 – 15. Mi nalazimo da je to dužnost sveštenstva, da učini ponudu žrtve Jehovi. Kada je on ponudio žrtvu, to je trebalo da bude stvoreno i pomešano sa tamjanom za žrtvu radi greha. Oni su uzeli drugačije stvari i pomešali to. Za obednu žrtvu, za zahvalnu žrtvu, bio je dodat tamjan. Zato što je to bilo za Jehovu prihvatljivo, to je bilo pomazano sa tamjanom; što znači da je to bila služba Jehovi - Bogu. I sada, mi nalazimo da je On Bog. I oni su Njemu doneli tamjan, što je bio tip da je On vršio službu Jehove, Isus je bio Jehovin Sluga.

Sada, u Mateju 12: 18 – 21, mi nalazimo da je On bio Jehovin Sluga: "Gle Sluga moj, koji je po volji duše moje. " On je to bio. "Metnuću duh Svoj na Njega." Tako Njegov život je bio pomazan tamjanom, za Jehovinu službu. Kakve darove su Njemu dali ti mudraci! Vidite, darove koji su oni doneli, je bilo nešto, što je trebalo da legitimiše Isusa kao Jehovinog Slugu.

Sada, ako bi smo samo mogli, da to uradimo, da legitimišemo svoje živote! Vidite, naši životi treba da budu identifikovani kao životi Jehovinih slugu. Tome je služio tamjan, da Njega načini Jehovinim slugom.

Sada: **Smirna**, je bila za pomazanje mrtvaca. Mi nalazimo u Jov. 19 - ta glava, 39 – ti stih, da idući na Isusov grob, kada su Marija i ostali otišli tamo, uzeli su ovu smirnu da time Njega pomažu; zato što je On morao

biti sluga smrti za Jehovu. Vidite? Neko je morao da umre. To je bila jedna služba koja je trebala da bude uradjena za Boga, i niko osim Samog Boga nije bio dostojan da to uradi. Tako, donoseći smirnu, pokazano je da je sa Božanstvom i sa službom, On je trebao da bude pomazan sa smirnom; da je ovo Božanstvo trebalo da umre u cilju da spasi one koji su nesavršeni. O, kako je jedna velika stvar!

Celokupna stvorenja su bila izgubljena. Mi smo upravo prošli kroz to u Sedam Pečata. Vidite, cela kreacija je bila izgubljena, sve je otišlo. Sve to je pripadalo Sotoni. On je postao naslednik toga i još uvek to poseduje. On sigurno to poseduje. To je razlog što se mi borimo i imamo sve ove nevolje. On kontroliše svako kraljevstvo; Sotona kontroliše, svaku vlast, svakog kralja, svako kraljevstvo, su kontrolisani od strane Sotone. Ceo svet je kontrolisan od strane Sotone. To je razlog što mi imamo nevolje koje imamo. Svaki student Biblije, ili bilo ko vam može reći to. Dakle, Sama Biblija kaže da on kontroliše svet. Ali Hristos će sve da nasledi, jer je sada On naš Otkupitelj. I On je došao da odkupi celu kreaciju, i niko nije mogao to uraditi osim Samog Boga.

To je razlog što Bog ne čini ništa van čoveka. On uvek radi kroz jednog čoveka, zato što je On morao da koristi čoveka. Čovek je ono što je On morao da koristi, da bi iskazao Svoje atribute Spasitelja. On je trebao da stvori čoveka po Svom obliku, da ga načini sličnim kao što je On, i da ga stavi u poziciju agenta slobodne volje i da ga pusti da deluje onako kako on to želi. On je mogao uzeti svoj izbor. I On je znao da će čovek, time što mu daje ovaj izbor, pasti. Tako videći da je on trebao da uradi to, On se okreće nazad i čini čoveka Njegovim naslednikom. On ne čini ništa osim onoga što čini kroz jednog čoveka!

Ceo posao otkupljenja je došao preko jednog čoveka! Haleluja! Smrt je došla preko prvog čoveka, Život je došao preko drugog Adama. Tu ste vi, On ne čini ništa, zato što je On za to trebao da upotrebi jednog čoveka; onda On koristi jednog čoveka da bi ga ponovo otkupio. Tako Božanstvo je postalo Jehova. On je Božanstvo, i On je postao dete. On je postao forma greha, da bi mogao otkupiti grešnika. Vidite, tu je cela stvar.

Sada, pogledajte kako divno ovi darovi pasuju u Isusu Hristu; vidite. zlato, govoreći o Njegovom Božanstvu. Sada, oni nisu bili pagani. Oni su bili nadahnuti Bogom. Oni nisu nešto zamišljali. To baš tamo dokazuje, čak sa Mudrima, da su oni zaista videli nešto Nadprirodno. Zato što su njihovi vlastiti darovi, koje su ponudili, identifikovali i dobro govorili o njihovom svedočanstvu da su oni zaista videli nešto Nadprirodno. Zašto? Zato što oni perfektno govore. Oni su doneli *Zlato* - Božanstvo. Oni su doneli *tamjan* - službu. I oni su doneli *smirnu*, za Njegovu - smrt, kada je On bio beba (amen!) pokazujući da će Božanstvo biti stavljeno, da umre u telu (amen!), da bi On na taj način palo čovečanstvo, mogao da otkupi. Kako bi ljudi to mogli da odbace?

Kada vi uvidite: Šta mi radimo ovde? Odakle smo mi došli? Ili šta mi ovde tražimo? Mi nismo ovde stavljeni samo slučajno, mi smo ovde stavljeni sa svrhom, i mi moramo služiti toj svrsi. Ali još uvek smo mi nazad na bazi agenture slobodne volje, kada služimo Njemu ili kada Njega odbacujemo, upravo kao što je to uradio Adam u početku.

Ja vidim ovde neke male devojkice, brate. Verujem da je to dama koja je svirala na klaviru, i slušao sam ih kako su pevale. Mi smo pričali o njima ovde na putu. Kao mala porodica, koja je posvetila svoj ceo život i sve ostalo Hristu. Pogledajte u tu porodicu, kako to uredno izgleda. Pogledajte u te devojkice. One su stajale ovde gore kao primer, mlade devojkice.

Pre nekoliko nedelja otišao sam dole i – ne znam kako se to mesto tamo dole zove, u Nju Jorku, sada. Oni su upravo imali gradske blokove bitnika; kao te devojkice tamo dole sa hula hopkama na sebi i bez ničega preko njih! One su nosile bikinije (kako oni to zovu) preko vrha toga. I, o, upravo mešavina, one rade sve što im padne na pamet. Nije važno šta je to, to je ono što one rade. Zbog čega? Zato što su bitnici. Oni upravo mogu da rade bilo šta. Ako žele da legnu dole i da ne ustanu, oni upravo leže dole i ne ustaju. Ako žele da idu i da urade izvesnu stvar, oni to urade; ako to ne urade, oni to ne urade. Ipak, njihovi umovi upravo putuju! I gde stiže neobraćeni um? Vi nemate prava da to radite, zato što niste svoji; vi ste kupljeni od strane Boga, kroz Isusa Hirsta, Sina Božijeg, koji je postao telo. Ali, vidite, mešavina greha!

I kada vidite mnogo mladih devojkica, kao ove, koje tako stoje napolju; zašto? Po meni, to je svetlo u vremenu mraka. To je rasipno svetlo cik – cak bića Božijeg na nebesima, da pokaže da ima Svetla! Može biti pravednosti u sred greha!

Marija, Isusova majka, živela je u Nazaretu, najgrešnijem gradu, koji je tada tamo postojao, ali iz njega je Bog izabrao jedenu Devojkicu, da da rodjenje Svog Sina; inkubator, materica kroz koju je beba trebala da se rodi. On je uzeo takvu osobu da to uradi. Bog radi, kroz ljudska bića, da otkupi ljudska bića. On može uzeti vas, raditi kroz vas, da bi otkupio čovečanstvo, ako vi Njemu, kompletno posvetite, sve ono što vi jeste.

Ako ste mlada žena, posvetite svoj moral. Ako ste mladi muškarac, posvetite svoj moral, posvetite svoj um, posvetite vaše mišljenje, posvetite vaše srce, posvetite vašu dušu, posvetite sve što vi jeste! I dopustite da Hrist radi kroz to. Kakva veličanstvena stvar! Vi treba da predjete preko nekih reka, vi imate, preko mostova da predjete, vi imate osušeno trnje, vi imate šikare, vi imate drveće, vi imate mračna mesta, vi imate visoka brda, vi imate visoke uzbrdice. I šta vi radite? Jednoga dana vi ćete morati da stanete i pogledate nazad, da vidite odakle ste došli, i vi ćete biti sudjeni kursom koji uzimate. Upravite sve, vaš um i vaše misli, na tu Severnu Zvezdu, u centar Božji i nemojte se pomaknuti od Nje. Ostanite

upravo sa Njom. Ona će vas dovesti pravo do cilja, kao što je to uradila sa Mudracima, pravo do Hrista.

U redu, On je bio pomazan smirnom. Mi sada nalazimo, u Jovanu 12 : 1 i 7, da je to tačno ono što se Njemu dogodilo. On je bio savršeni Sluga Božiji, i Bog je Njega pomazao sa svim Svojim božanskim darovima. On je bio pomazan sa svim Božjim darovima, zato što je On bio Bog. On je bio Bog. Vidite, *oni* su Njemu doneli darove.

Sada, ljudi ovde uvek, većina, znate, vam šalju nešto. Sada, kada dodje do toga da se to pošalje nazad, ja to ne bih mogao da uradim. Vidite? Jer dolazi iz čitavog sveta. Ja upravo to nisam mogao da uradim. I ja cenim male stvari, i stvari koje ljudi čine izražavaju njih i njihove zahvalnosti i tako dalje. Sada, to je ono što su ti bogataši uradili. Ti ljudi su Mudri, oni su doneli zlato, čisto zlato. Oni su doneli tamjan, najbolji koji su mogli pronaći. Oni su doneli smirnu, najbolju koju su mogli pronaći.

Mi uvidjamo ovde preko, u Jovanu 12, šta je ova žena uradila. Ako budemo imali vremena da pročitamo to, ali ne želimo da vas suviše dugo zadržimo, zato što znam da je sutra Ponedjeljak, i neki od vas treba da rade. Vidite, ona žena je donela, ovu skupocenu smirnu, da bi odstranilo miris smrti. I ona je polomila ovu kutiju od alabastera i prolila tu smirnu na Isusovu glavu. I Juda je rekao, “ Za što, se ovo miro ne prodade za trista groša i ne dade siromasima? A ovo ne reče što se staraše za siromahe, nego što bješe lupež, I imaše kovčežić. (On je držao novac.) A on je rekao, “ Za što se ovo miro ne prodade i ne dade siromasima?”

A Isus reče, “Ne dirajte u nju! “ Jer ona je Njega pomazala za Njegovu sahranu. Vidite? Ova žena je bila toliko zahvalna što su joj oprošteni gresi, da je potrošila sav svoj novac koji je imala, i uzela kutiju od alabastera i polomila je i prosula pomast koja je upravo ispunila sobu sa mirisom, finim parfemom ovoga mira, sa kojim Ga je ona pomazala za Njegovu smrt. Sada, vidite, ona je uradila ovu službu, ne znajući šta čini, ali ona je bila zahvalna Bogu.

I ako ste vi zahvalni za Božić, to nije da se kaže, “ja sam dao Džonsovima dar; i oni su mi uzvratili drugim darom, videću šta sam dobio ujutru.” Zašto ne otvorite svoje srce i vidite šta je u *njemu* unutra, da utvrdite šta imate ovde unutra. I ako ga nadjete praznim, samo sa imaginarnim veroispovestima i brigama sveta, zašto ne molite Hrista da ga ispuni? Večeras, tako da možete dobiti pravo značenje Božića. To je Hristos u vama; Bog, nastanjujući se u ljudskom srcu. To je ono što Božić zaista znači.

Ali, vidite, danas mi postajemo negativni. To je djavo koji nas vodi kroz to, ima ofarbanih slatkiša u vidu štapića, i irvasa i ljudi sa zulufima, i on leti vazduhom kao avion, i posećuje ceo svet i svaki dom sa malim naramkom igračkaka na svojim ledjima, i posećuje svako dete, i to je samo laž! To

je samo, pravo napolju, laž. Vidite? Ali zašto? Djavo je to tako uradio, da bi mogao uviti središte ljudi.

Komercijalni svet je ušao u to i oni su napravili dovoljno kroz Božićno vreme, da skoro mogu da se povuku za ostatak godine. Pričao sam prošlog dana sa jednim trgovcem. On je rekao, “ Daj mi ove dve nedelje, i da nisam morao da držim moju grupu ovde, čekao bih do sledećeg Božića; Mogao sam da idem u ribolov, da radim što god želim, do sledećeg Božića.” On je rekao, “ Ali ja omogućavam da moji momci idu, držim ih ovde dovoljno da bih održao moj biznis otvorenim, i to održava da moje ruke budu isplaćene i ostale stvari.” On je rekao, “ja ne činim ništa dok ne dodje vreme Božića.” Vidite, to je postala velika komercijalna stvar, kada to treba da bude slavljenje.

Sada, Bog je toliko pomazao Isusa sa Svojom puninom, da je On bio Božiji Dar svetu. Mudraci su jasno identifikovani, u tome da Njemu nude svoje darove; pokazujući da su u njihovim srcima znali ko je on bio, i šta će On za njih uraditi. Tako, nije čudo, da prva stvar koju su uradili, je bila to da su pali dole, savršeno u redu, i da li Mu slavu. Pre nego što su čak mogli razumeti to, oni su pali dole i da li Mu slavu i onda predstavili svoje darove. Takav treba da bude pravi Božić: proslaviti Njega, onda predstaviti vaš dar; predstavljajući vaše telo kao živu žrtvu, za Boga u potpunosti prihvatljivu.

Ali znate šta je bilo, prošto su mudraci to uradili? Otac i majka Hristovi (očuh, naravno) i takodje majka, zato što je Bog bio i jedno i drugo, Njegov otac i majka, - prihvatili su te darove od tih mudraca. Nije čudo da su oni bili nazvani mudracima. Oni su bili mudri. Oni su zaista imali mudrosti. Kada bi samo ljudi danas bili toliko mudri, toliko mudri! Da bi neko došao Hristu mora biti mudrac. Čovek koji se od Njega udaljava nije mudar. Ali potrebno je biti mudrac da bi se moglo prići Hristu.

Sada zapazite mudrace, identifikujući Njega ko je On; i mi nalazimo kroz Sveto Pismo da je to tačno, ono što je On bio: *Bog, u službi za smrt*. Zašto? On je Božanstvo u službi Bogu za smrt. Isus je bio Bog u službi za smrt, da odkupi svet. Ali šta je svet s time uradio? Oni su to odbili. Oni su to odbacili. Zašto? Neki od njih, veliki deo njih, su to uradili zbog ovoga: zato što je On zaista umro! Oni su rekli, “ On ne može biti Bog i da umre.” Čovek (telo) nije bilo Bog, ali Bog, je bilo u telu. Ovo telo treba da pogine. Sam Hristos koji je u vama, je ono jedino što može da vas podigne. To je Božanstvo - Bog u vama.

Sada, pazite! To je isto sada, oni su odbacili identifikovano Božanstvo. Da li to razumete? Oni će sigurno staviti svoje ime u crkvenu knjigu i reći, “Pokušaću da živim po ovoj veroispovesti.” Oni će time uzeti zakletvu. Ali kada dodje da se prihvati Bog, i izražavajući nazad istu vrstu dara kao što su to činili! – Vi ste identifikovani vašim darom, da date svoje celo biće

Njemu, identifikovanom Božanstvu. Onda vi identifikujete sebe sa Bogem, dajući sve ono što vi jeste, što jeste, Samom Bogu

Sada, Hristos u ovim danima, u kojem mi sada živimo, još identifikuje Sebe: da je On uvek Bog, medju ljudima. On je još uvek Bog, zato što je On Božija Reč. I kada mi vidimo Božiju Reč kako Sebe živi, onda mi znamo da čovek to ne može uraditi. To je Božanstvo, Božija Reč koja se manifestuje preko čoveka. I Sam Isus je rekao: "Sin ne može ništa činiti Sam od sebe. Ja ne mogu uraditi ništa, Ja sam jedan čovek," Rekao je Isus, "Ali Moj Otac koji živi u Meni, On mi pokazuje stvari koje On sam čini." Amen! Tu ste vi! Šta je to bilo! Bog koji se potvrđuje u čoveku. Sada, ista stvar se događa danas; Bog, obećana Božija Reč za ovaj dan, može Sebe idnetifikovati u vama. Amen! Onda možete li vi da se držite toga? Da pokažete da verujete u to! Da tome date Bogu čast, da verujete to, da služite to, i da budete spremni da umrete sebi i vašim vlastitim mislima? Ali danas je To odbačeno isto kao što je bilo odbačeno i onda.

Pazite, Bog je vodio Mudrace sa njihovim darovima. Tokom praktično dve godine, oni su sledili tu zvezdu. Vidite? I to pokazuje da to ne bi mogla biti jedna od prirodnih stvari, koje su se dogodile. Vidite? Zato što ako bi se zvezde, sledeći svoje orbite, ukrstile, to bi pokazalo da postoji nešto drugačije. Zato što su ti Mudraci videli dugo vremena ranije nego šta se to dogodilo, i znali su da zvezde treba da se tim putem ukrste, vidite, u orbitama koje su sledile. I one su se precizno ukrstile u Vetlejemu u to vreme. Tako su Mudraci ranije krenuli sa Istoka, znajući da su se ta nebeska tela kretala tim putem.

Sada, Bog je vodio Mudrace, zato što su oni imali prave darove. Bog je vodio ove mudrace zato što su oni imali prave idnetifikovane darove da identifikuju Sina Božijeg. Oh,.kako je divno! Da li to razumete? **Mudraci danas, mudraci u Ime Gospodnje, ne sa nečim što je fiktivno, već sa darom koji je Bog obećao za ovaj dan, Bog će vas voditi da identifikujete da je Isus Hristos isti juče, danas, i za uvek. Tu ste vi, mudraci!**

Bog je vodio te darove, zato što su oni bili darovi da potvrde Njega. Mudraci, danas, koji mogu gledati daleko od crkvenjaštva i svih stvari sveta, Bog vodi Živu Božiju Reč! I Bog će identifikovati Svog Sina pomoću Svoje Reči, zato što je to ono što On jeste." Ja i Moj Otac jedno smo." I, "U početku bješe riječ, i riječ bješe u Boga, i Bog bješe riječ. I riječ postade tijelo i useli se u nas." On je danas ista Reč - On je isti juče, danas i za uvek. I mudraci slede to, zato što je to ono o čemu se Bog brine da bi potvrdio Sebe s time. Amen! Jedan dar! Jedan pravi, potvrđeni dar Božiji. Bog to donosi, na zemlju, kroz sve što je tako, da bi time identifikovao Sebe.

I tako je Hristos bio identifikovan: pomoću zlata, mira, i tamjana, sa tim

ljudima koji su ispoljili i pokazivali u tipu šta treba da bude Njegov život. Vidite? On je bio Bog, manifestovano za službu, da umre da bi mogao da otkupi naciju, zato što je On bio odredjen da “spase Svoj narod od njihovih greha.” Ne da spase svet, da spase Svoj narod od *njihovih* greha. Biblija ovde kaže, “Jer neznabožci će verovati u Njegovo Ime.” Vidite? Neznabožci će verovati u Njegovo Ime. Amen! Drugim rečima, Nevesta, **pozvani na-polje** od Neznabožaca, će verovati u Ime Isusa Hrista, “U Njegovo Ime će Neznabožci verovati.” Sada, Bog ih je vodio (Mudrace), jer darovi, koje su oni doneli, pasovali su vremenu.

Pazite! Kao što sam rekao, Bog je podelio Njegovu Reč u početku, u Knjizi 1, Moj. Ja mogu uzeti 1, Knjigu Mojsijevu i pokazati vam svako doba u Bibliji, dole do ovog doba ovde. Sve kultove i stvari koje mi imamo danas, ja vam mogu pokazati tačno gde su se te stvari nalazile u Knjizi prve Mojsijeve. Vidite?

Bog je dao Svoju Reč, toliko za ovo, toliko za ono, i toliko za svako drugo, za svako doba. I onda je On poslao dole, Svojeg proroka, pomazanog da dovedu do ostavrenja Reč Božju, i to podupire jedno drugo koje je dolazilo. Vidite, kao Mesija, Božija Reč je uvek podupirala svakog proroka u njegovom vlastitom životu, u njegovom vlastitom biću, Božija Reč koja je bila data za taj dan; On je došao i ispunio tu pisanu Reč i predskazao šta će jedan drugi dan biti. I svi oni su govorili o Njemu Amen, zato što je On bio punina. On je bio Glava proroka, On je bio Božija Reč, On je bio ono što su svi proroci. Amen! Tamo je On. Pazite! Kako je divno, šta je On bio svakome od tih proroka!

Onda je On došao, On je bio manifestovana otkrivena punina svih proroka, zato što su oni bili, jedan deo, Reč Gospodnje; i On Sam je rekao, “Ako one nazva bogovima kojima riječ Božija bi, kako vi Mene možete osuditi kada kažem, “Ja sam Sin Božij?” Vidite, čak oni u tom dobu su bili identifikovani kao bogovi, Bog Sam ih je nazivao “bogovima”. Šta su oni bili? Oni su bili manifestacija Njegove Reči. I ovde je bio On, **Punina** Božije Reči, Bog u jednom tjelu, Bog otkriven u telu.

Gledajte! Jer ti darovi koje su ti ljudi doneli, oni ih nisu mogli donetijednom proroku. To ne bi bilo u redu. Vidite? Ti darovi nisu mogli otići Iliji, oni nisu mogli otići Mojsiju, oni su trebali da dodju Njemu. I videći da su ti darovi bili striktno namenjeni tom danu, i to je bilo namenjeno tome, da preko tih darova identifikuje Ko je On bio, onda je ovde došao Bog i zaštitio ih. I On je zadržao Mudrace, dve godine tamo dole, dok oni nisu pronašli Savršeno svetlo. Kako je podesno!

Ista je stvar danas. Mi imamo ljude koji su upravo toliko lojalni, divni ljudi, istniski ljudi. Ali, vidite, u tome će biti nešto što će doći napred, Bog je uvek to uradio, da potvrdi ovaj dan. Ovo je taj dan u kojem će se kako je rečeno te stvari dogoditi. Ne će biti mnogo njih, samo nekoliko, veoma ma-

lo njih koji će biti spašeni. **Biblija kaže tako. Biće ih samo pregršt.**

Sam Isus je rekao, “Kao što je bilo u danima Noa,…” – kada se samo osam duša spasilo. Osam duša iz jedne generacije, koja je bila slična ovoj! ”Kao što je bilo u danima Noa …” Šta je onda bilo? Veliki, kulturni ljudi, veliki radnici, veliki graditelji, veliki u svemu što su imali. Oni su baš ovako stvorili ovu civilizaciju, velike stvari koje su oni imali. “ I kao što je bilo u danima Noa, tako će biti u danima Sina Čovečijeg.” Vidite? I Bog je kroz Noja potvrdio Njegovu obećanu Reč. To je bilo veoma podesno. Barka je bila podesna za Božiju Reč koju je On izgovorio, da će On” uništiti čovečanstvo.” Ali On je spasao ono što je mogao spasiti.

Sada, ti mudraci, u donošenju njihovih darova, njihovi darovi su identifikovali, ko je On bio, i to je razlog što je Bog zaštitio te darove kroz svaki pokret koji su oni napravili. On je to zaštitio, dok oni nisu stigli sa tim darovima, zato što su oni bili određeni tom vremenu. Da li moja crkva to razume? To je ono što se sada dešava! Ja se nadam da vam to ne prelazi preko glave. Pričao sam u priči, skoro, vidite. Ali da li vidite? Same stvari koje se događaju, su podesne za ovaj dan Laodikeje. To je odgovarajuće vreme, to je razlog što je Bog To zaštitio. Vidite, On je To doneo direktno da pokaže Sebe. Darovi, su svedočili o Njegovoj smrti, i kamen spoticanja na njihovom put. To je bilo jedno vreme, to je tačno, koji odgovara za ovaj dan. To je razlog, što je Bog tako zaštitio, onako kako je On to uradio. On će da zaštititi to, dok se služi Njegovoj svrsi.

O, čitao sam jednu priču, koja mi je pala na pamet nedavno, o nečemu koja ovde pasuje. Postojao je veliki grad, ovde u ovoj naciji, Nju Jork. I bilo je Badnje večer. I bila je jedna siroimašna porodica, dole. Tata, on je imao TB, i njegova žena je imala TB. Oni su bili siromašni, i on je bio slab, tako niko ga nije zaposlio. On nije imao škole, zato ga nije niko želeo ima.

On je bio upravo izbačen, postao je jedna skitnica. Znae šta je skitnica. On će upravo prolaziti svuda i podići nešto, i proći pored toga da uzme ono što može. Kakvu malu kraljevsku povlasticu oni prave od toga, oni pokušavaju da žive pomoću toga, kao torbar ili nešto na ulici. Oni će ići i kupiti nešto čioda, igala i naprstaka, i sve što mogu, i uzeti ih i možda kupiti paket za peni, i prodati za pet centi; i napraviti četiri centa po paketu, i možda u toku dana. Vi kažete, “To je jedna velika zarada.” Ali samo razmislite, sve bi prodao za jedan dan. Možda bi on napravio dvadeset, trideset centi, i imao bi porodicu.

I njegova mala žena, budući slaba, ona je umrla.

I dolazilo je vreme Božića. I mala devojčica, iz neuhranjenosti, nemajući pravu hranu i ostale stvari, ona je takodje dobila TB. I ona je bila mali prijatelj, od prilike osam ili devet godina stara, ili deset. I ona nikada nije imala lutku za Božić. I to je ono što je ona želela za dar, lutku.

I otac, koji nije bio u stanju da joj da medicinsku negu i tako dalje, video je kako mala devojčica slabi, i on je dao sve od sebe da nabavi dovoljno novca da bi joj za Božić kupio lutku! I tako kako je dolazilo vreme Božića, došlo je loše vreme, i mala devojčica je dobila neku vrstu tuberkuloze; i moj, upravo nekoliko nedelja pre Božića. I otac, naravno, slomljenog srca je otišao do svoje male limene konzerve i izvadio iz nje novac. I on je mislio na svoju malu devojčicu, i ona je želela jednu lutku kao što imaju sve devojčice. Vidite, to je mala majka koja od nje treba u budućnosti da postane!

Zapažate li malu devojčicu, ona ide k lutki, zato što je to njena priroda, ona treba jednoga dana da bude majka. Ona će jednoga dana biti majka, ako poživi i sve ostalo. Znaite, to je njena priroda. To je razlog što mala devojčica voli malu lutku, ona želi da o njoj brine; zato što, na kraju krajeva, ona je potencijalno mala majka.

I ona je želela jednu malu lutku, i ona nikada nije imala ni jednu. I tata je koliko je god mogao štedeo da joj kupi malu lutku. I, tako, ona je umrla.

I otac je na neki način bio poremećenog uma. Njegova žena je umrla, njegova mala devojčica takodje, i njegov um je došao do takvog stanja da je on išao svako veče na spavanje i pričao ovoj maloj devojčici, i ako je ona bila sahranjena.

Ali on je mislio da govori njoj, i govorio joj je, "Sada, Dušo, ne će proći mnogo vremena, i Tata će ti kupiti ovu malu lutku za Božić. I tata ti je obećao lutku, i ja ću je kupiti."

Konačno, Božić je stigao. I, naravno, znate kako je to. Bogati su imali svoje velike partije i upaljene sveće, i tamo u crkvi je bilo mnogo naroda, i pričali su o Isusu i tako dalje (crkve su pričale), i idući kroz sve vrste rituala, narodnih masa, pevajući, i vesele pesme, i sve ostalo. Malo su oni znali o tome šta se događa nazad u aleji, iza svega ovoga.

Ovaj mali siromašni čovek tamo nazad je skrenuo s uma. On je toliko želeo da mala devojčica dobije lutku, zato što je ona toliko molila za ovu malu lutku. Tako on je izašao napolje i kupio joj malu krpenu lutku, malu stvar, verovatno za otprilike trideset centi, malu prljavu stvarčicu koju je kupio na jednoj strani ulice. I zaista je bila hladna noć, duvao je neprijatan vetar po snežnoj vejavici, sneg je jako padao, i pravo na obali se nalazio Nju Jork.

I ulice su se punile, i tamo su bili ljudi u svojim velikim, verujem, limuzinama; i pijane družine koje su pile napolju, bila je proslava Hristovog rođenja. Oni su smatrali, da je to pravi način, kako treba uraditi, upravo su pićem, pokušavali svoje stare brige i ostale stvari isprati. Svi su pomislili, to je način kako se treba uradi.

Stojeći u prodavnici prošlog dana, čuo sam ženu, kako je govorila s dve devojčice, koje je sreća i zapitala ih šta je svaka od njih kupila svom tati. I

jedna od njih je rekla da je svom ocu kupila kutiju određene vrste cigareta. I druga je rekla da mu je kupila pet boca viskija i špil karata. Sada, zar je to dar, koji se daje prilikom sećanja na rođenje Gospoda Isusa Hrista! I tako to ide, vidite, to je upravo velika gomila lažnog sjaja. To u sebi uopšte ne sadrži Božić!

I tako mi sada nalazimo da je ovaj mali čovek išao. I on je u svom srcu znao da je njegova mala devojčica mrtva, ali on je otišao, i ipak kupio lutku. I mislio je, “upravo ću početi da idem, ja ću je negde naći. Ona će biti ovde negde na ulici i ja ću je pronaći.” I on je počeo da ide.

On nije mogao sebe zaluditi; ona nije bila tamo pozadi u maloj stračari i u malom dronjavom, prljavom krevetu; ali, ona je bila sahranjena. Tako, on je znao. Pomislio je pronaći će je na ulici. Rekao je, “upravo ću nastaviti da hodam.” I išao je dole kroz aleje, dok su oni pevali njihove vesle pesme i išli dalje. I išao je dole alejama, noseći ovu malu, prljavu lutku, on je nju držao u svom kaputu, gore kod svog srca, misleći na svoju malu devojčicu.

I konačno se dogodilo to da ga je policajac video(i sam policajac je popio nekoliko pića), i on je otrčao u aleju i zgrabio starog čoveka i okrenuo ga naokolo. On je rekao, “Šta ti radiš ovde?”

On je rekao, “Nosim ovu malu lutkicu, gospodine, za moju malu devojčicu.”

On je pitao: “Dakle, gde ti živiš?” I on mu je rekao gde živi. Policajac je rekao, “Dakle, odlazi sa tog mesta, ti si pijan. Idi nazad drugim putem.”

On je rekao, “Gospodine, nisam pijan. Obećao sam mojoj maloj devojčici da ću joj kupiti poklon za Božić. “Odgovarajući poklon, za malu devojčicu je mala lutka.”

I on je rekao, “Daj da vidim tu lutku.” Tako on mu je pokazao malu, krpenu lutku koja je izgledala prljavo. I on je držao tu lutku u blizini svojih grudi, držao je tu lutku dok je išao. Tako policajac, koji je sam bio polu pijan, pokazao mu je put gde treba da ide i krenuo je dole. Stari čovek je otišao alejom, i sneg je jako padao.

Dakle, ponoćne partije su se završile. Sledećeg jutra, sneg je prestajao da pada, pojavilo se sunce. I tako, svi ljudi idući sa njihovih velikih zabavnih partija su nosili na glavama ledene vreće, od preobimnog pijenja i proslavljanja rođenja Isusa Hrista. I mnogi od njih su promukli od pevanja, od svega što se tamo dešavalo.

Ali putem dole u aleji, oni su pronašli starog čoveka. I kada su ga okrenuli, on je na grudima kod svog srca imao malu lutku. Predpostavljam da je on njoj odneo poklon. On nju nije našao ovde u *Zemlji*. Tamo je poklon odneo. To je bio jedan odgovarajući poklon. Bože budni nam milostivan. I ako ga je to koštalo njegovog života. Za njega, nije postojalo drugog načina na svetu na koji je on njoj mogao dati dar, ona je bila veća sahranjena. Ali

jedini način na koji je on to mogao uraditi, je bio, da on ode tamo. Mala lutka nije mnogo značila, mala lutka prljavog lica, ali zašto je on to uradio? To je ispunilo obećanje koje je on dao. Nije važno šta su ljudi mislili o tome, njegove prljave ruke na maloj, zamazanoj lutki, već je to ispunilo obećanje njegovoj maloj devojčici.

Ponekad oni gledaju na Evandjelje kao na pevanje, igranje; oni To nisu želeli, onda kada je Bog podao, kroza to je se ispunilo obećanje, da će On dati Svog Sina. I, znate šta? Oni su Njega pustili da umre, takodje, baš kao skitnica na ulici. To je sasvim tačno! Oni su Njega, prepustili da umre kao skitnica na ulici. I danas oni Njega tretiraju kao jednu skitnicu na ulici. Ali On je ispunio sve što je trebao da ispuni. On je bio Dar, koji je Bog obećao svetu.

Večeras, dopustite mi da uzmem Njega u *svoje* srce kao mog Spasitelja. Dopustite mi da sledim, u pravcu lica moje smrti, ili bilo šta da je god, na takav način. Ja sam njemu obećao svoj život. Ja ću ga uzeti za njega. Nije važno, kroza što treba da idem, ako treba da prodjem kroz smrt, ako treba da budem pogodjen metkom; nije važno šta se dešava, bilo da treba da mi se smeju, da me nazovu "ludim," bilo šta, da budem isključen iz ostalih Hrišćanskih crkava, i tako dalje; ono što držim u svom srcu je dar Božiji. On mi je podao; ja želim da uzmem za Njega.

Pognimo naše glave samo trenutak:

Ja govorim o podesnim darovima, to je bio jedan podesan dar, zato što je ona bila mala devojčica, mala majka (koja bi bila), i podesan dar je bila ta mala lutka. Podesan dar koji je Bog, Tvorac, mogao dati Svojoj kreaciji, bi bio Spasitelj, da nas spase od stanja u kojem se nalazimo. Pitam se, večeras, dok se sada približavamo Božiću (i predpostavljam da bi to bila poslednja poruka koju ćemo čuti u vremenskom intervalu između sadašnjeg trenutka i Božića, osim ako ne dobijemo od negde radio poruku).

Pitam se, večeras, da li smo mi prihavtili *Dar*, koji nam je Bog obećao: Večni Život, kroz verovanje u Hrista i primanje Svetog Duha. Ako niste, i voleli bi ste da prihvatite pravi, istinski, Božićni dar, hoćete li podići vašu ruku? Recite, "Brate Branhame, ja ne znam, ja sam nekada To verovao. I pazio sam šta radim. I ja sam na neki način, malo, posumnjao." Nemojte više sumnjati u to, prijatelji.

Vidite, suviše je kasno ići dalje sumnjajući. Budimo zaista sigurni u to.

Recite, "Moli se za mene, Brate Branhame, i ja želim da prihvatim Božiji Dar svetu, Isusa Hrista. Ja želim da ovo bude pravi Božić. Ja prihvatam Svetog Duha u moje srce. Koji može da me sačuva, kroz sve životne oluje, i jednog dana ja mogu doći u Njegovo Prisustvo sa ovim darom Večnog Života. On će me prihvatiti na bazi toga, to je jedini način na koji će On to uraditi."

U redu, da li vi večeras imate pravi Dar? Pravi stav? "Oče, ja ću Te

slediti gde god ideš. Bilo šta da kažeš 'Uradi' , ja ću to uraditi. Što god Tvoja Reč kaže da uradim, ja ću uraditi. Da, Gospode, ja ne marim šta neko kaže, ja ću to uraditi, zato što želim Tvoje Darove; to je večni Život, i Hristos je Božija Reč.”

Ako vi ne možete verovati celu Božiju Reč, i kažete, “Dakle, ja ne znam, ja verujem ovo, ja verujem to, ali ja upravo ne mogu ići sa time,” vi ste onda kao sedamdesetorica njih koji su otišli od Hrista. Oni nisu mogli prihvatiti celu Božiju Reč, primiti Hrista u punini Njegovog Božanstva i Njegove službe, i biti spremni da umru kao što je On umro za vas.

Onda, da li bi ste vi samo podigli svoju ruku, sa pognutom glavom, i rekli, “Moli se za mene”? Bog neka vas blagoslovi. I Bog neka vas blagoslovi. Bog neka vas blagoslovi. Bog neka te blagoslovi, mala devojčice. O, Bog neka vas blagoslovi. Da, vidim vašu ruku. Gospod neka vas blagoslovi, sigurno. Ovaj mali dar, Hristov, koji je Bog poslao svetu, je bio identifikovan od strane Mudraca. Njegov Vlasiti Život je identifikovao To, Njegova smrt je identifikovala To, Njegovo uskrsnuće je identifikovalo To, vaše prihvatanje je identifikovalo To, i On identifikuje Sebe sa vama, da ste vi Njegovi i On je vaš. Ako zaista niste identifikovani reakcijom Duha Božijeg koji radi u vama u ovom Božićnom vremenu, neka vam To dodje sada.

Nebeski Oče, mi se teturamo kao skitnica na ulici, onaj koji nikome nije potreban. Svet je otišao pravo dalje u svojim ludim pripremama, i tako oni rade večeras, Gospode. Ponekad se mi osećamo kao skitnica, ali smo prihvatili dar. Tako mi se molimo, Oče, da nam Ti pokloniš dar Života, ovom umirućem svetu. Mnogi su ovde podigli svoje ruke, kao znak da žele Božiji Dar, da je On sam trebao da da Svog jedinorodjenog Sina, Koji je došao dole da postane čovek. On se ponizio toliko nisko, On jedošao toliko nisko i toliko se ponizio, da čak nije imao ni kreveta u kom bi se On mogao rodi. Krava ili konj ili neka životinja su morali da daju svoju staju, da iskorače u stranu, zato što su ljudska bića došla u takvo stanje. On je došao dole u jednu štalu, koja je bila isklesana iz jedne stene, u maloj staroj kravljnoj staji na strani brda tamo u Vetlejemu, gde je sin kurve, osnovao mali grad, mnogo godina ranije.

I sada, Gospode, mi nalazimo da jedne noći, jedne hladne noći, kada je bilo hladno: “Rabi, želimo da idemo kući sa Tobom večeras.”

I On je rekao: “Lisice imaju jame, i ptice nebeske gnijezda; a ja čak nemam gde da zaklonim galvu svoju.” I to je način na koji su Ga oni pustili da umre, kao skitnica na ulici.

Nebeski Oče, može li Hrišćanin, mogu li ljudi danas videti da je To veliki dar? I mnogi ovde, više od tuceta njih, po mojoj proceni, su podigli svoje ruke, pokazujući da žele da prime Svetog Duha. Neka to bude upravo tako, kao što je bilo sa mudracima. Možda niko od ostatka kongregacije,

neće čak ni primetiti šta se događa. I ova Zvezda, ova mistična Svetlost je prošla preko observatorija za dve godine, kada su ljudi čak tada računali vreme (četiri sata), računali vreme po zvezdama. Niko, ni jedan istoričar nije o tome pisao. Niko nije znao ništa o tome, i ipak je To bilo tamo. I ti mudraci, sa svojim podesnim darovima, su vodili pravo do Njega. Neka ta ista Svetlost dodje ovde večeras u svako srce, onih koji su ovde prisutni. Možda tu ne će biti emocija, možda ne će biti ovo, ili to, i možda još niko drugi to ne će primetiti, kao što je bilo sa mudracima. Ali neka večeras nešto bude tako dovedeno u red u srcima ovih muškaraca, žena, dečaka i devojčica, da *Dar* Božiji pomaže njihov život; da od ove večeri pa ubuduće, oni budu izmenjeni. Oni više ne će biti ono što su bili nekada. Svaki od njih će biti izmenjeno stovrenje, od sada pa ubuduće. Neka se oni, kao mudraci, okrenu na stranu i neka se ne vraćaju modama ovoga sveta (i Herodu u kraljevskoj palati), već, “budući upozoreni od Boga,” neka se okrenu u stranu. Daruj to, Gospode.

Večeras se molim da svaki mudrac, dečak, ili devojka, ovde unutra večeras, muškarac ili žena, koji su dovoljno mudri, da se okrenu u stranu od stvari ovoga sveta, da se više ne vraćaju nazad posle ovog dana. Posle prolaska ovoga dana i noći, molim se da oni više ne idu nazad k stvarima sveta, već neka budu mudri. I ovaj mali mistični Glas koji ih je naveo da podignu svoju ruku i kažu, “Da, želim Božiji dar,” neka ih ta ista stvar koja ih je navela da podignu ruku identifikuje večeras sa Njegovom smrću, sahranom, i Uskrsnućem, dajući im Svetog Duha. Neka se oni okrenu i odvoje u stranu.

Neka ove žene ovde večeras, Gospode, koje su imale toliko teško vreme budu sačuvane od toga da se identifikuju sa svetom, neka puste da im kosa raste, i neka se oblače kao dame, i neka skinu ovu šminku, ovaj veštački materijal, koji pokazuje (to ih na neki način identifikuje, da nisu zdrave) da nešto tu nije u redu. I neka, večeras, ovo malo mistično Svetlo, Gospode, koje je prouzrokovalo da oni podignu svoje ruke, neka ih navede da kažu, “Gospode, ja se večeras okrećem u stranu od stvari ovoga sveta.”

Ovi ljudi, koji nisu imali nešto pravo, da razgovaraju sa svojim ženama i navedu ih da se okrenu u stranu; od stvari koje čine. Neka svi mi, Gospode, se upravo okrenemo u stranu večeras, budući upozoreni od Boga neobičnom malom porukom Svetlosti Božije koja udara naša srca. Neka se mi okrenemo u stranu večeras i živimo za Tebe ostatak naših dana, odemo kući sa Tobom drugim putem, od onoga kojim smo do sada putovali. Daruj to, Gospode. Načini nas boljim Hrišćanima, svakog Hrišćanina ovde večeras, Oče, koji je prihvatio Tebe i koji veruje u Tebe. Oni su pokušali da žive Hrišćanski život, ali večeras, neka se oni okrenu, odvoje u stranu, neka prime ovaj Dar.

O Bože, to je jedan prezreni put. Žene će biti nazvane “staromodnim,”

oni će biti nazvani svakakvim imenima. I muškarci će biti nazvani "fanaticima." Ali mi smo spremni, Gospode.

Sveti Duše, okreni nas u stranu baš sada. Okreni me u stranu, Gospode. Ja čak ne želim da idem bilo kojim putem, koji bi me udaljio od Tebe, Gospode, ja želim da idem upravo putem Kojim si me Ti poveo. Ja želim da dar mog srca bude toliko savršen, da će to identifikovati Tebe, Gospode, na zemlji, da Ti nisi mrtav, nego Ti živiš.

Ti si Bog živih, ne Bog mrtvih. Mrtvi su sasvim prekriveni movama, dvokrilnim movama, klicama koje se umnožavaju i sa više dvokrilnih muva; kao čovek koji prvi put uzima alkoholno piće, koji prvi put pali cigaretu, koji prvi put izgovara laž, koji se prvi put približava svojoj ženi; ili žena koja prvi put prilazi svom mužu ili čini stvari koje nisu dobre; baš kao da su ih napale dvokrilne muve, i oni gomilaju muve i prljavštinu, zato što je to unutar mrtve duše. Zli duhovi izlaze i jedan zao duh ga navodi da čini nešto; i jedan drugi dolazi i navodi ga da uradi još nešto, zato što su oni uradili ovo.

Bože, neka se oni okrenu u stranu i dodju Životu. Neka se oni podignu, i neka anđjeli Božiji dodju dole sa darom Večnog Života, Gospode, i neka idu iz pobede u pobedu. Daruj to, Oče. Mi se okrećemo u stranu, večeras, od stvari sveta i briga sveta, upozoreni od Boga da je vreme na dohvat ruke, Isus dolazi nazad na zemlju. I neka nam veliki Sveti Duh večeras da, taj večni Život koji mi tražimo. Daruj to, Gospode. Mi se molimo da nam Ti daruješ ove blagoslove pošto to tražimo u Ime Isusa Hrista. Sa našim glavama pognutim:

Mudraci su veoma davno sledili to Svetlo do mesta gde su pronašli Savršeno Svetlo. I neka malo Svetlo, večeras, koje vas je navelo da podignete svoju ruku, neka vas to Svetlo vodi pravo do tog Savršenog Svetla.

Ustanimo svi, za malu posvećeničku službu.

Napravimo naše malo srce ovde, večeras, mestom stanovanja za Hrista. Sećate se, večeras, moje neobične male priče o skitnici. Večeras, zaista, Isus Hristos je skitnica na ulici. To je tačno, On je bio skitnica na ulici. O, da, mi kažemo da Mu služimo. Sigurno. Sav lažni sjaj i glamur, to nije On. To nije On! On je trebao da umre da bi vam doneo ovaj dar, ne *lutku*, već *Život*. On je trebao da umre u cilju da to uradi, da dodje do vas, to je bio jedini put kojim je On mogao doći do vas. On nije mogao samo doći ovde, na zemlju i biti savršeni čovek, kao što je On bio, i doći do vas. On to nije mogao uraditi na takav način. On je trebao da umre da bi to uradio, da dobije Dar Božiji za vas. Kao što je skitnica trebao da umre da bi svojoj devojčici doneo malu lutku, Hristos je trebao da umre, da bi vama doneo Boga. Mi želimo večeras da to prihvatimo. I ja verujem – sa našim glavama pognutim, podignimo samo naše ruke k Bogu i posvetimo prvo naše živote, baš ovde večeras.

O Dragoceni Bože, mi želimo Tvoj Dar. Ja sam ovde, u ovoj sezoni Božića, Gospode, dok uvidjam i gledam na zemlju i vidim lažni sjaj i glamur ovoga dana, ja upravo mogu videti tamo napolje; kao što Biblija kaže, u ovom Laodikejskom dobu, da se Ti nalaziš van Tvoje crkve. Ti si odbačen, izbeglica iz Tvoje Vlastite crkve i Tvog Vlastitog naroda. Ti si odbačen. Izbeglica je nešto što je odbačeno, i Ti si odbačen u Tvojjoj Vlastitoj crkvi. Ti si odbačen među tvojim narodom. Oni Te ne žele, Gospode, i oni su te napustili, kao skitnicu na ulici. Bože, Ti si otišao dalje svakako umirući, da bi mogao doneti Dar Božiji nama. I mi to ponizno prihvatamo, Gospode. Ja se molim da Ti upravo ispuniš naša srca i živote. I da nas okreneš u stranu, od ove noći pa ubuduće, i neka mi u celosti budemo Tvoji, dok posvećujemo sebe Tebi.

Primi me, Gospode. Mnogo, ja sam načinio mnogo grešaka u svom životu. I, dragi Bože, dok stojim ovde na ovom svetom mestu, gde se propovedalo Evandjelje i gde smo mi videli Tebe ovde, čak u velikom Svetlu koje je sijalo na njih. I mi smo toliko zahvalni za ovo, Gospode. Ja posvećujem sebe za ovaj Božić, ne kao što bi svet činio ili da okrenem nove stranice. Gospode, ja upravo želim da prihvatim Tvog Sina. Ja želim da prihvatim Tvoj Dar, Gospode.

Ja želim da prihvatim *Dar Večnog Života* kroz *Hrista*. I ja, istinski, Gospode, prihvatam Dar Hristov za mene, da pokušam da pridobijem ostale za Njega. Idi sa svakim od njih.

Načini malu kućnu pomoćnicu da bude toliko slatka i ponizna, da bude u stanju da dovede ostale k Tebi. Dar koji si joj Ti dao, taj ženski malo ženskast dar, neka ona bude toliko ženskasta dok je susedi ne vide i ne pozele da budu kao ona.

Načini čoveka, radnika u radionici, bilo ko da je on, Gospode; načini ga da bude ponizan u životu, kao Hrist, da bi drugi mogli videti. Mi ne znamo gde ti ljudi napolju stoje, Oče, ali mi nikada ne želimo da napustimo veliki, stari glavni put; već ćemo se mi nagnuti nazad, nagnuti napred, pružiti se napolje, do svih mesta da bi smo pridobili dušu. Stavi to unutar našeg dosega, Gospode, mi se molimo. I daj nam život koji će navesti ljude da žele da žive tako, dok večeras sebe posvećujemo Tebi. U Ime Isusa Hrista. Amen.

Sada, ako pognete vaše glave ponovo, hoću da svakome od vas poželim veoma srećan Božić.

Neka veliki Božićni Dar, prvi i poslednji, original i jedini koji postoji, *Isus Hristos*, bude ponovo u vašem srcu večeras. Neka Sveti Duh dodje k vama i donese vam službu darova i ostalih stvari od Boga, dar da bi ste mogli živeti bolji život. To je ono što ja želim. Ja bih radije imao Hristov Život u sebi da živim dražesan i pobedonosni život, nego što bih želeo da imam sve darove isceljenja, dar proroštva, sve te ostale darove; samo mi

daj Isusa. Dopusti mi da živim Život, Život je ono što želim da živim. Ja želim da živim tako da drugi to znaju. To je moja želja na Božić, i molim se da to bude vaša želja. I molim se da nam Bog da Njegovu želju.

Sada, dopustimo da nam pastor uputi svoju reč, i da se služba raspusti. I Bog neka vas blagoslovi. Mi ćemo vas videti u Sredu uveče, ako je volja Božija. Amen.

Ova Engleska verzija poruke propovedane od strane poznog Williama Branhama iz U.S.A. pripremljena je od strane dobrobit svih ljudi Engleskog govornog područja širom sveta. Brat Branham je izrazio želju da njegove propovedi budu stavljene u ispravnu gramatičku formu za štampanje. Učinjen je iskren napor da se to postigne. Promene u izražavanju su sačuvane na magnetskoj traci u minimumu u skladu sa izraženom željom. Učinjen je veliki napor da se ne izmeni misao i namera Brata Branhanma. Izdavač preuzima na sebe punu odgovornost, za bilo koju ne namerno napravljenu grešku,

Ova brošura je obezbedjena za besplatnu distribuciju.

Objavljeno od strane:

Umnožavanje i kopiranje je samo sa Dozvolom dopušteno

Izdavač: Ewald Frank, Misionar Poštanski Pretinac 100707, 47707 Krefeld, Njemačka. Čitavo Odpremanje usljeđuje se na Bazi dobrovoljne donacije. Sva uplaćivanja na Misijski Rad u Njemačkoj: Slobodna Narodna Misija Krefeld, Poštanski Žiro- Ured Essen, Br. 167606-439 ili Slobodna Narodna Misija Krefeld, Sparkasse Krefeld Br. 1209386, BLZ 320500 00

Misijski Rad u Švaicarskoj: Ujedinjene Slobodne Narodne Misije, Poštanski ček- Račun Basel Br. 40- 35520- 7 ili Ujedinjene Slobodne Narodne Misije , Švicarsko Društvo Banka, Zürich- Kloten, Br. 847. 272. 01. Na Misijski Rad u Austriji: Slobodna Narodna Misija, Poslovni ček Račun Wien, Br. 7691. 539.

Ewald Frank
P. O. Box 100 707
47707 Krefeld
Germany

Homepage: <http://www.freie-folksmission.de>